

Протокол

№

гр. София, 25.03.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11
състав, в публично заседание на 25.03.2024 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2493** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 15.00 ч. се явиха:

Страните-редовно призовани.

ИЩЕЦЪТ Е. Д. М. чрез АДВ. И. В. Ю. – редовно призован, се явява лично.
ОТВЕТНИКЪТ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ - редовно призован, се явява юрк. С., с представено пълномощно по делото.
СВИДЕТЕЛ С. А. Д. – редовно призован, явява се лично.

За СГП се явява прокурор Стоян Димитров.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА молба от 25.01.2024 г. от ищеца.

ДОКЛАДВА, че в предходно съдебно заседание е допуснат един свидетел за днешното съдебно заседание.

СЪДЪТ след запознаване с молбата на ищеца констатира, че цитираното в нея определение № 57/12.02.2015 по адм. дело № 65/2014 г. на ВАС и ВКС-5 членен състав не съществува, не бе открито такова определение с такъв номер, а определение № 264/08.05.2015 г. по дело № 867/2015 г. на ВКС е неотнормативно към спора по настоящото дело.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на допуснатия свидетел

В залата се явява адв. Ю..

Пристъпи към разпит на свидетеля.

СНЕ самоличността на С. А. Д. – 66 години, не съм осъден, незаконно лишен от свобода, намирам се в С. затвор по линия на МВР, 24 години съм по линия на МВР в декларацията съм описал всичко. Представям декларация по чл. 43 от АПК, че не мога да свидетелствам.

СЪДЪТ предвид, че свидетелят е конвоиран и се е явил в днешното съдебно заседание, счита, че няма никакви пречки да бъде разпитан, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането му да не свидетелства.

Предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл.290 от НК.

ИЩЕЦЪТ – Дали ме познава свидетеля?

СВИДЕТЕЛЯТ - Познавам свидетеля от 2004 г.

ИЩЕЦЪТ - Знаете ли да съм показвал, изготвени от мен жалби адресирани до Народното събрание, заради осъждането ми поради непредявени обвинения? ,

СВИДЕТЕЛЯТ - Да зная, коментирали сме тези неща, че ищеца Е. М. е подавал жалби до Народното събрание коментирали сме тези неща.

ИЩЕЦЪТ - Да обясниш какво ти казах, че се случи по подадените от мен жалби до Народното събрание?

СВИДЕТЕЛЯТ - Не помня нищо, боли ме главата, високо ми е кръвното има декларация в нея съм написал.

ИЩЕЦЪТ – Какво Ви споделих във връзка с тези жалби?

СВИДЕТЕЛЯТ - Аз съм писал жалби до Народното събрание, те не отговарят нито на мен, нито на него.

ИЩЕЦЪТ – Народното събрание извърши ли нещо?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не, аз писал до Комисията.

ИЩЕЦЪТ – Как съм се чувствал от това нещо?

СВИДЕТЕЛЯТ - Писал съм там в декларацията, помня, че ми каза, Е. М. на вратата, където ни е престоя на открито срещу лавката, че иска да се самоубива, искаше да си слага край на живота, аз такъв не го бях виждал.

ИЩЕЦЪТ - Как се чувствах, разочарован ли бях?

СВИДЕТЕЛЯТ – Предполагам, че се е чувствал отчаян след като е искал да се самоубие.

ИЩЕЦЪТ – Нямам други въпроси към свидетеля.

ЮРК. С. - Нямам въпроси към свидетеля.

ПРОКУРОРЪТ - Нямам въпроси към свидетеля.

Предвид изчерпване на въпросите, разпитът приключи.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. Ю. – Моля да уважите исковата претенция. Видно от събраните по делото доказателства ищецът е сезирал Народното събрание с искане за съдействие, каквото

не е получил по никакъв начин, за да стигне да се обърне до Народното събрание е изчерпал всички други възможности от съдебната система, включително от Прокуратурата, от Главния прокурор, ВКС и всички възможни институции в държавата, които да предприемат съответните действия, така, че осъждането по обвинения, каквито не е имал в обвинителния акт да бъде установено като незаконно, нищожно действие, с оглед правомощията на всяка една от посочените институции, като нито една от тях включително и Народното събрание не е упражнило своите правомощия. В тази връзка, както се знае от публичното пространство, че Народното събрание е организирано специална временна комисия за разследване на връзките на едно лице с прякор „Нотариуса“ и влияние в структурите на съдебната система, подобно действие, обаче Народното събрание не е намерило за необходимо да предприеме по отношение на ищеца М., който очевидно, за да бъде осъден по обвинения, нефигуриращи в обвинителния му акт, по факти, нефигуриращи в обвинителния му акт се касае за явна незаконност, противозаконност, която много е вероятно да се дължи именно на подобни форми на влияние в съдебната система, които Народното събрание по някаква причина отказва да разследва именно конкретно в подкрепа на г-н М., а много вероятно е това да се дължи на факта, че г-н М. е депозирал сигнал срещу бившия премиер Б., в ГДНП или ГДБОП като за всички е ясно какво влияние в държавата има така уличеното от г-н М. лице за съдбата, която го е сполетяла в посредством цитирам медиите „Бухалките в Специализиран съд и Прокуратура“. Моля да уважите исковата претенция в нейната цялост, пък дано има съвестен съдия в тази съдебна система.

ИЩЕЦЪТ – Правя искане да уважите предявения иск, който е доказан от доказателствата по делото, които са по жалби до Народното събрание, които са три на брой. През 02.03.2022 г. подадох жалба в Народното събрание до така организирани комисии по превенция на корупцията. Подавайки жалбата до Народното събрание до описаните в иска комисии, разчитам, че те ще бъдат обективно разгледани от представители на държавата и тъй като в жалбата се сочи за извършени престъпления, детайлно описани в НК, служители на Народното събрание ще предприемат необходимите мерки във връзка с техните правомощия, така както за озаглавени тези комисии, до които комисии соча, че съм осъден по непредявени обвинения от съдиите от Апелативен специализиран наказателен съд и ВКС по поръчка на г-н Б. и по тези жалби не се случва нищо. От фактическа и правна страна е доказано, че аз ищецът Е. Д. М. съм гражданин на Европейския съюз, жалбите са подадени в Република България, страна от Европейския съюз, за които важат правата на човека, гарантирани в международните договори, така както са описани и с действие и бездействие и злоупотреба с право ответника, Народното събрание ми е нарушил правата. Кои права, за които искам да ги осъдите? На първо място ответникът ме е дискриминирал в сравнение с всички други граждани, подали такива жалби до Народното събрание, до тези комисии, които са обективизирани в настоящия иск и те са разгледани. Това е нарушение на чл. 21 от Хартата на ЕС и нарушение на чл. 13 и чл. 14 от Европейската конвенция за защита правата на човека, като аз съм дискриминиран на специален обществен признак и специално обществено положение, на първо място защото съм беден, защото съм затвора, защото съм по поръчка на г-н Б. в затвора. Народното събрание се управлява по сатрапски начин от бившия министър председател, а аз продължавам да стоя в затвора и Народното събрание не си изпълнява задълженията, като едно от задълженията на първо място, което е при така получена жалба, в която

съм описал от обективна и субективна страна извършено престъпление, ако не е в правомощията и то не е в правомощията на Народното събрание, аз зная, че то не е разследващ орган като единствен такъв на основание чл. 127 от Конституцията е Прокуратурата, но Народното събрание всички негови служители, включително и чистачката като разберат за извършено престъпление имат задължение за уведомяване по чл. 205, ал. 2 от НПК и съгласно Директива № 21229 на Евро съвета и Евро парламента да направят всичко необходимо, във връзка с правомощието си да подпомогнат всяко едно лице, жертва на престъпление, съгласно техните правомощия и задължения. Народното събрание осъществяват тежка злоупотреба с право, нарушение на чл. 18 от Европейска конвенция за защита правата на човека и чл. 54 от Хартата на Европейския съюз като ограничение на правата на човека, които са гарантирани от международното право не могат да се ползват с цел лично от целта, за чието осъществяване са предвидени и предназначени, т.е. не може с имитация на легални средства да се преследват незаконни цели, паралелни цели чрез паралелно осъществяване на правомощията по отношение на едно лице, когато то търси помощ от държавна институция. Тук нарушението е на всякаква правна, юридическа, дори и морала. За съжаление в правото не съществува като законов текст, така всички правни норми са нарушени чрез злоупотреба с право и аз съм лишен от ефективни правни средства за защита, поради прикриване на въпросната жалба, която е оставена в деловодството да отстои в Народното събрание и по нея не се извършва нищо, като е налице бездействие и при това положение аз като го осъзнавам това нещо, те ме унижават, те издевателстват над мен и се чувствам тормозен и изтезаван от тях, което в действителност се случва. По един такъв дивашки начин с привидно легални средства, хоп, ето ние имаме деловодство, приемаме. Те нито са разглеждани, нито са докладвани, не е извършено абсолютно нищо. По този начин ми се пресича възможността, във връзка с правата ми като жалбоподател да получа някакво развитие по този случай, съгласно компетентността било на Народното събрание, било на неговите представители, Комисия за превенция и противодействие на корупцията в Народното събрание аз се оплаквам от корупция, от която аз съм пострадал, при това положение тази Комисия за превенция на корупцията трябваше да ми изпрати уведомително писмо и след като нашето дело съществува аз изпратих повторно такива жалби и в днешно време забравих да донеса и ответника знае, юристката, а може и да не знае, Комисията след две години при друга сходна такава ситуация, която е копи пейст на първата я изпрати на г-н С., Главния прокурор на България и прокурор на Б., изпрати моята жалба там, защото я разглеждала Комисията, но те вече имат, Народното събрание, това е въпрос на настоящото процесно дело, така че има такъв случай, в който са бездействали и случай, в който са се задействали, може би тези хора не желаят да работят, но аз смятам, че в България съществува заговор срещу мен и Народното събрание е част от този заговор, да не ми се даде възможност с юридически правни норми да мога да се защитя. Аз, ако в тези жалби съм допуснал една йота да ги набедя тези хора, съдиите срещу които съм писал жалби, че са ме лиши противозаконно от свободата на предявени обвинения сега щях да съм в Районна прокуратура при семейството и щяха да ми четат присъда по чл. 286, ал. 2 и ал. 3 от НК, че съм увредил престижа и достойнството и съм засегнал тези корумпирани типове от семейството, но това не се случва. Знаете ли защо не са ме осъдили за набеждаване, защото не съм извършил набеждаване. Правя искане за нарушение принципите за прилагане правото на ЕС, на Директива № 201229 на ЕС от

т. 4, 13, 22, 41, 66 от Директивата да осъдите ответника, Народното събрание да ми плати обезщетение, защото съм ги уведолил с жалба за извършено тежко престъпление.

ЮРК. С. – Моля да отхвърлите предявения иск срещу Народното събрание. В хода на производството не се доказва твърдяното бездействие от страна на Народното събрание в качеството на законодателен орган, така както са разписани правилата в Конституцията, не се установи и наличието на причинно-следствена връзка. Подробни съображения ще изложа в писмени бележки, за което моля за срок.

ПРОКУРОРЪТ – Считам така предявената искова претенция по ЗОДОВ срещу Народното събрание за неоснователна и недоказана. Считам, че в хода на настоящото производство не се доказва задължителния набор от елементи от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ като подкрепям изложеното в този смисъл съображения и доводи на ответника по иска.

Реплика на М. – Молбата ми е да не уважавате становището на юрк. С., защото на първо място е злоупотреба с право, на второ място е произволно нарушение, както на правото, така и на фактите. Член 205, ал. 2 от НПК задължава всички граждани на страната, особено държавните служители да сезират органите на досъдебното производство. По отношение на Прокурора за това негово изявление искам отвод на Прокурора, защото той тенденциозно и чрез злоупотреба с право твърди, че сезирането на един орган за извършени престъпления, където от обективна, субективна, фактическа и правна страна е доказано, че са сезирани и те не са си извършили задълженията съвместно и в срок.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.22 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: